

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Saksamaa)

Hagejate nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 19. novembri 2009. aasta (asi R 1666/2008-4) otsus;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Püksitaskule kantud „e” tähte kujutav kujutismärk kaupadele klassides 18 ja 25 (taotlus nr 5 089 859).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Marc O'Polo International GmbH.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: „e” tähte kujutav Saksa kujutismärk nr 303 03 672 kaupadele klassides 18 ja 25.

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide puhul ei esine segiajamise tõenäosust.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

27. jaanuaril 2010 esitatud hagi — CECA versus komisjon

(Kohtuasi T-24/10)

(2010/C 100/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: CECA SA (La Garenne Colombes, Prantsusmaa) (esindajad: Barrister J. Joshua, advokaat E. Aliende Rodríguez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsuse nr K(2009) 8682 artikli 1 lõiked 1 ja 2 hagejat puudutavas osas, ja igal juhul tühistada artikli 1 lõige 1, milles leitakse, et hageja osales tinastabilisaatoreid puudutavas rikkumises ajavahemikul 16. märts 1994 kuni 31. märts 1996;

— tühistada artiklis 2 hagejale määratud trahvid;

— kui Üldkohus jätab trahvid terves osas tühistamata, siis teise võimalusena vähendada neid vastavalt kohtu pädevusele;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiavaldusega palub hageja tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus nr K(2009) 8682 (Juhtum COMP/38.589 — Termostabilisaatorid), milles leitakse, et hageja osales EÜ artikli 71 (nüüd ETLT artikkel 101) kahes eraldi rikkumises, üks seoses tinastabilisaatoritega ja teine seoses epoksiiditud sojaõli ja estritega, ja määrati iga toote eest trahv.

Hageja esitab oma hagi toetuseks järgmised väited.

Esiteks väidab ta, et määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 25 õigel kohaldamisel ei peatanud Akzo vaidlus tähtaja kulgemist ja komisjoni õigus trahve määrata oli mõlema rikkumise puhul piiratud 10-aastase nn *double limitation* reegluga. Hageja väidab, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et Akzo kohtuasja⁽²⁾ menetlemine Euroopa Kohus peatas tähtaja

kulgemise, ja tegi väära järelduse, et eelnimetatud määruse artikli 25 lõikes 5 sätestatud 10-aastast piirangut võib käesoleval juhul pikendada.

Teiseks väidab hageja, et komisjon ei ole näidanud üles mingit õiguspärast huvi, tehes deklaratiivse järelduse rikkumistest, mille osas ei ole tal mingit õigust trahve määrata. Hageja väidab, et määruse (EÜ) nr 1/2003 artikkel 7 lubab komisjonil teha deklaratiivseid järeldusi rikkumise toimepanemise kohta, kui ta trahve ei määra, tingimusel et komisjoni õiguspärase huvi puudumine on tõendatud.

Kolmandaks ja sõltumatult esimesest kahest väitest palub hageja Üldkohtul tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõikes 1 tehtud deklaratiivne järeldus, mille kohaselt ta osales tinastabilisaatoreid puudutavas rikkumises ajavahemikul 16. märts 1994 kuni 31. märts 1996., ning väidab, et komisjon ei ole sellist järeldust tehes tõendanud õiguspärast huvi.

Neljandaks, ja juhul kui Üldkohus jätab trahvid täies ulatuses tühistamata, siis väidab hageja, et komisjon ei ole tõendanud 23. veebruarist 1999 hilisemat perioodi ning seetõttu teise kartelli eest määratud trahvi tuleb vähendada nii, et see kajastaks rikkumiste lühemat kestust.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

⁽²⁾ Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-125/03 ja T-53/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals vs. komisjon (EKL 2007, lk II-3523).

27. jaanuaril 2010 esitatud hagi — BASF Specialty Chemicals ja BASF Lampertheim versus komisjon

(Kohtuasi T-25/10)

(2010/C 100/68)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Basel, Šveits), BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Montag ja T. Wilson)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— tühistada 11. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) 8682 (lõplik) (asi COMP/38589 — termostabilisaatorid) artikli 1 lõike 1 punkt q ja artikli 1 lõike 2 punkt q BASF Specialty Chemicals Holding GmbH osas, artikli 1 lõike 1 punkt r ja artikli 1 lõike 2 punkt r BASF Lampertheim GmbH osas ja artikli 2 punktid 15 ja 36 hagejate osas;

— teise võimalusena vähendada mõistlikult otsuse artikli 2 punktides 15 ja 36 hagejatele määratud trahvisumma suurust;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad vaidlustavad komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) 8682 (lõplik) asjas COMP/38589 — termostabilisaatorid. Vaidlustatud otsuses mõisteti hagejatele ja teistele ettevõtjatele trahv EÜ artikli 81 ja alates 1. jaanuarist 1994 Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 rikkumise eest. Komisjon leidis, et hagejad osalesid mitmetes kokkulepetes ja/või kooskõlastatud tegevuses tinal põhinevate termostabilisaatorite valdkonnas ja ESBO/ester valdkonnas Euroopa Majanduspiirkonnas, mis seisnes hindade kindlaksmääramises, turu jagamises tarnekvootide jagamisega, klientide jagamises ning tundliku äriteabe, eelkõige kliente, tootmis- ja tarnekoguseid puudutava teabe vahetamises.

Oma hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

Esiteks väidavad hagejad, et rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾ artiklit 25, kuna kostja pädevus määrata hagejatele rahatrahve oli aegunud. Hagejad leiavad vastupidiselt komisjoni seisukohale, et neile ei saa kohaldada määruse nr 1/2003 artikli 25 lõikes 6 sätestatud aegumistähtaaja kulgemise peatumist.

Teiseks väidavad hagejad, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artikli 101 lõiget 1 koosmõjus määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikega 2, kuna BASF Specialty Chemicals Holding GmbH-le ei saa rikkumisi enamjaolt süüks panna ning seetõttu ei oleks tohtinud talle trahvi määrata. Siinkohal väidavad hagejad, et komisjon rikkus seejuures BASF Lampertheim GmbH-le trahvi määrates määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 2, kuna 10 %-se trahvi ülemmäär arvutamisel oleks komisjon pidanud nende perioodide puhul, mil BASF Specialty Chemicals Holding GmbH ei rikkumiste eest ei vastuta, võtma arvesse üksnes BASF Lampertheim GmbH kogukäivet.